

Johann Kleinschmidt

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Kleinschmid,
I.U.D. & P. Ad Exequias Quas ... Hartich von der Lühe/ Marito Dilectissimo, vidua
moestissima Hodie paratas cupit, Omnes & singulos Academiae cives Studiose
invitat ad horam 3. in templo Iacobaeo**

Rostochii: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77028907X>

Druck Freier Zugang

Kleinschmid, J.

in

H. v. d. Lühe.

Rostock, 1638.

PROGRAMMA

Quo

Rektor Universitatis Rostochiensis

JOHANNES KLEIN-
SCHMID, J. U. D. & P.

AD EXEQUIAS

Quas

Nobilissimo Viro Dn.

Gartich von der Lübe

Marito Dilectissimo, vidua
moestissima

Hodiè paratas cupit,

Omnes & singulos Academiae cives Studiosè invitat
ad horam 3. in templo Jacobæo.

ROSTOCHII,

Literis NICOLAI KILII, Acad. Typograph.

ANNO M DC XXXVIII.

PROGRAMMA

Rektor Universität Rostock

Chancé

JOHANNES KLIN

SCHMIDT, J. D. R.

NO. 1234

Handwritten text, possibly a name or title.

subdiv. vidua

Handwritten text.

Quintus, Buch für A. Schlois civ. Studise in vna

Handwritten text.

1533

1533

Handwritten text.

Handwritten text.

Ausæ multæ videntur esse, quæ ho-
mines ad militarem vitam atq; ordi-
nem vocant: inter præcipuas vero
apparet spes præmiorum, in opibus &
honoribus consistentium. Testatur
enim Experientia quotidiana plurimos à parvis
initiiis profectos ad magnas opes & honores perve-
nisse, cum se non solum in prælio, sed quolibet of-
ficio militari, animosos, fortes, constantes, pruden-
tes, præstitissent, ac probassent. Exempla eorum in
rem præsentem vocare nihil attinet. Alios animi
solius magnitudo, cum nec honore, nec opibus ca-
rerent, in militiam egit: Ibi demum putant sibi
campum esse apertum, in quo fortitudinem, & pru-
dentiam suam explicare possint, eventu autem lon-
gè diversissimo. Quidam enim assequuntur finem
suum, & gloriam adepti, vel feliciter vivunt, vel ho-
nestè moriuntur: alij varia fortuna usi, mutant ob-
jecta occasione sententiam, & ex ordine turbulen-
to in quietum, quasi ex tempestate in portum se re-
cipiunt, ac vitæ quicquid reliquum est, in pacato
proximi amore, in conscientia & animi procuran-
da quiete, in Deo purè ac sincere colendo transi-
gunt. Qua in Classe fuisse videtur Nobilissimus,
Itrenuus & fortissimus Vir DN. Hartich von der Lue-
he/ cujus ortum ex antiqua nobilitate, vitam ea di-
gnam

gnam, & obitum pium, ac beatū breviter perstrin-
gemus. Natus est ex patre Viro Nobilissimo & stre-
nuo DN. Hartich von der Lühe / p. m. hæreditario
in Barenhop & Teltow / & matre Nobilissima pieta-
te & virtute ornatissima foemina ANNA Negendancf
zu Eggerstorff. Avus ei fuit paternus Otho von der
Lühe / hæreditarius in Barenhop / Teltow / & Liepen.
Avia paterna SOPHIA von Bülow zum Trempe.
Proavus paternus CLAUS von der Lühe, hæredita-
rius in Teltow und Barenhop / Proavia materna
ANNEA Dribergen zum Spreng. Proavus alter pa-
ternus Heinrich von Bülow zu Trempe. Altera pro-
avia paterna SOPHIA von Bülow / ex Pomerania. Cæ-
teri majores lineæ paternæ sunt 1. Die Behren vom
Hause Nustrow / 2. Die Woken zu Teltow / 3. Die
Einstorpen zu Einstow / 4. Die Wakenitzen von der
Kleffenow. Sequitur maternæ lineæ series. Mater-
nus igitur Avus ei fuit Nobilissimus & strenuus Vir
Pafche Negendancf / hæreditarius in Eggerstorff.
Avia materna foemina Nobilissima DOROTHEA
von Bülow / Proavus maternus JOCHIM Negens-
dancf / hæreditarius in Eggerstorff und Sirom / Pro-
avia materna CATHARINA von Uhnfelden von Pod-
samb. Alter proavus maternus Hartich von Bülow /
hæreditarius in Poerent / Wehmedorpf / Holz und
Hintorff. Altera proavia materna ANNA von Par-
fentin von Zechern. Cæteri majores lineæ maternæ
sunt

sunt 1. Die von Kankshoven de domo Siggen. 2 die
von Plessen von Damsbagen 3. Die Sehfetten von
München/Nepperstorff/ 4. Die von Ahnsfelde von
Boderkamb. Ex his majoribus antiqua nobilitate
& virtute pollentissimis natus est hic noster piē de-
functus ANNO 1600. mense Junio, paucisq; diebus
post Redemptori ac Servatori nostro JESU CHRISTO
per baptismum insertus est, & crescente paulatim
ætate, parentum fedula opera, pietatis & virtutis
initia percepit, quæ postea diligenti magistrorum,
institutione creuerunt, & futuris actionibus viam,
prepararunt. Anno ætatis undecimo Lichtenber-
dam deductus est ad Celsissimam Electoralem vi-
duam, quæ ex affectu gratioso, & clementia singu-
lari, eum deinceps Illustris, & Celsis. DN. LUDWICO
Hassæ Darmstatensi commendavit qui eum prin-
cipi filio DN. LANDGRAVIO GEORGIO rerum hoc tem-
pore potenti principi pro nobili puero adjunxit:
atq; ita ab utroq; principe Patre, & filio gratiosè ha-
bitus ac dilectus fuit: idq; vel hoc argumento li-
quet, quod ipse DN. LANDGRAVIUS parens ad sua
ministeria eum reduxit, ac principibus filiis ad
regna extera mittendis adjunxit. Accepit condi-
tionem clementer oblatam hic noster, & ea occa-
sione comes itineris Hispaniam & Galliam perlu-
stravit, exoticas linguas didicit, virtutibus homi-
nem nobilem ornâtibus operam dedit, atq; ita se
hoc

hoc in officio gessit ad annos undecim, ut tandem
clementer ab Illustris, principe dimissionem impe-
traret, ac militarem vitam sectari eligeret. Et quidē
ad partes Unionis eo tempore institutæ se recepe-
rat, quæ cum per transactionem & compositionem
sublata esset, armis depositis, in patriam reversus est
anno 1622. Verū sequenti Vigesimo quarto, ad Cæ-
saris copias, quæ in Bohemia eo tempore erant, se
contulit, & sub Illustris ac Celsis. Principe ADOL-
PHO Holsatiæ Duce militavit, nec nisi dimissis co-
piis illis inde discessit. Anno 1625. cum inter Hispani-
niæ & Galliæ reges bellum in Italia exarsisset, men-
se Martio, Hispanorum vexilla non tam secutus
est, quam ipse sub CHRISTIANO von Zlow Duce ve-
xillum gessit usq; ad annum 1627. quo mensæ Ju-
lio istæ copię dimissæ sunt, & fortissimam suo duci
operam navavit, fidem ei suam & prudentiã aliasq;
virtutes viro militari convenientes ita approbavit,
ut superiores magno eum in pretio haberent, cæte-
ri vero amarent atq; colerent. Nec interea tamen,
à morborum violentia immunis fuit, licet in pri-
mis cura ac providentia divina, deinde medicorum
opera valetudinem ac vires recuperaverit, ac dimis-
sis copiis in Germaniam superiorem sospes atq; in-
columis reversus fuerit. Conscribatur iterum eo
tēpore miles pro Cæsare: hac noster occasione uten-
dū ratus, operam suam addixit DNO. WULFF Comiti
Mans.

Mansfeldio, Duci Cæsareo, ubi inter prætorianos iterum signifer fuit, usq; ad mensem Februarium, Anni 1628. quo istæ quoq; copiæ dimissæ sunt. Verum sequenti mense iterum ab eodem comite & Generali aliæ copiæ conscriptæ sunt iisdem cæsaris auspiciis, & in ijs huic nostro vexillum tertia vice commendatum est, usq; ad mensem Julium, quo hæ quoq; copiæ ab comite COLALDO solutæ ac Ellingæ in superiori Germania dimissæ sunt. Proximo isto quadriennio senserat noster pie defunctus varias corporis ægritudines, & metuebat majores. Cû ergo videret belli ratione variè mutari, & quotidie intendi, anno illo in patriam sibi revertendû putavit, & vitæ quietæ studendû. Licet enim à primariis tribunis ac Ducibus, cæsaris partes sequentibus, ad eõditiones, ac officia luculenta invitaretur, obsequi tamen, & oblata accipere noluit, cû animadverteret religionis causam eo bello agi, cui extinguendæ, & subditis opprimendis opera daretur. Itaq; Anno 1630. paterna sibi prædia conciliavit, & matrimonium contraxit, cum Nobilissima, Leticissima, Præstantissimaq; Virgine SOPHIA ELISABETHA Bluchers / Nobiliss. ac Strenui Viri ANTONII Bluchers filia, eamq; mense Decembri domum duxit, & cum ea placidè, quietè, & summâ animorum conjunctione usq; ad hunc vitæ finem vixit. Pauci quidem anni sunt, quos hoc in conjugio degit

git, sed ita tamen degit, ut suæ vocationis partes fideliter obierit, seduloq; divinam in eo benedictionem impetrarit, summa comitate, & integritate apud quemvis usus fuerit, pacem cum vicinis coluerit, atq; ita memoriam honesti nominis immortalē invenerit: in pauperes quoq; & egenos liberalis, nemini suos rivulos denegabat, subditis benevolentiam planè paternam exhibebat, adeo ut qui ex iis adhuc superstites vivunt, non sine luctu, & copiosis lachrymis obitum ejus deplorent: Erga Pastore Ecclesiæ admodum erat munis & beneficus. Regnum Dei ante omnia quærebat, prædicationem Verbi divini libenter audiebat, concionem, quamdiu per valetudinem licebat, nullam negligebat, precibus publicis, privatis vacabat semper, sacra synaxi quotannis ad minimum quater utebatur; sed hæc omnia non sine cruce, & calamitate, quam hæc tempora attulerunt, dum tributa multa & gravia conferre coactus est, quæ tamen ut poenam peccatis nostris debitam patienter tulit, ac Deum ex animo rogavit, ut iram suam clementer vellet mitigare, & pacem optatissimam aliquando restituere. Anno 1636, periculosum affectum nactus, in crurum commissura sive patella, quæ curâdo essent studiosè procuravit, primò preces ipse ad Deum fudit, deinde publicam Ecclesiæ intercessionem usurpavit, deniq; Medicorum & Chi-

Chirūgōrūm peritissimōrum consiliū & auxiliū
requisivit, nō sine magnis expensis, & sumpti-
bus. Quæ omnia ut eo rectius procederent, tum
quia sævientis belli necessitas ita postulabat Anno
1637. in hanc urbem se recepit, & fortunam sibi di-
vinitus immissam Christiana patientia & heroica
constantia tulit, spem suam in Deo, & merito Ser-
vatoris pretiosissimo collocavit, eamq; fiduciam
concepit, fore ut Clementissimus Deus juxta pro-
missionem suam tibi onus non imponeret gravius,
quam cui ferendo esset, quin potius imposito le-
varet, & omni molestia liberaret. Nec certè spe
sua excidit, cum enim corporis vires paulatim de-
crescerent, dolores vero auferentur, eo magis cre-
vit, auctaq; est ejus patientia, fides, constantia, ut
ad pium ex hac vita discessum se magis magisq;
præpararet, die 6. Januarij hoc anno pastorem or-
dinarium ad se vocavit, concionem ut sibi decum-
benti haberet, rogavit, eiq; concionanti attentissi-
mam operam dedit, à quo sacram synaxin celebrā-
te verum corpus, & sanguinem Servatoris J E S U
CHRISTI per veram fidem accepit. Quo negotio
devotè peracto, cum vis morbi etiam atq; etiam
cresceret, vires minuerentur, in lecto composuit
ex imo corde ad Deum suspiravit, his ferè vocibus

215

B

usus

usus, DOMINE JESU CHRISTE juva me, in superando,
in ferendo, tempera auxilio oportuna tibi cog-
nita sunt, sedulo tu ac fideliter nobiscum agis, omnis
in te fiducia nobis reposita est. Hæc ipse repetebat
simul gemit reliquorū, & preces ad Deum attentè
audiebat, & eorum ope Dei opem imploratā provo-
cabat. Nec sanè frustra fuit hæc piorum hominum
opera, nec diu desiderata fuit adjuvantis Dei præ-
sentia: siquidem eo ipso die inter decimam & un-
decimam vespertinam, quasi ad placidum somnū
se compositurus absq; ullo signo doloris, absq;
motu, piè & beatè mortuus expiravit. Servator &
Redemptor noster JESUS CHRISTUS & ipsum, & o-
mnes in vera fide ex hac vita discedentes ad vitam
æternam excitet, ejusq; coronam in cætu electorū
triumphante omnibus imponat. Numquid igitur
non satis liquet, Deo dilectum fuisse hunc virum,
qui cum videret plurima in bello fieri, quæ Dei ve-
rum timorem vix admitterent, cum dilectione pro-
ximi adversa fronte pugnarent, conscientiam in-
quietam redderent, oblata occasione fuerit usus,
genus vitæ mutarit, & ex turbulento, in placidum,
ac tranquillum se receperit? Ut igitur ipsum beatū
prædicamus, ita cæteros iudicio suo relinquimus,
qui quacunq; ex causa in cognatam societatem ge-
neris

nēris humani ferro & igni grassantur, loca cultissimi-
ma, & frequentissima in solitudinem redigunt, ad
vitæ necessitates alimenta necessaria quæ sunt non
tantum ut Harpyæ foedissimo contactu violata ra-
piunt, sed ne superstitēs deinceps habeant, unde vi-
vere possint humaniter prohibent, jumenta ab-
igunt, colonos occidunt, cœlo etiam interdicturi,
ne pluat, si possent. Sed ad moestissimam hoc di-
lectissimi viri obitu viduam conversi, Deum o-
mnis consolationis fontem rogamus, ut gratiam,
Spiritus sancti efficaciter consolantem, & ipsi
& cæteris largiri velit, qui dolorem ex hoc dis-
cessu percipiunt; agnoscant illi paternam Dei pro-
videntiam, agnoscant voluntatem semper bonam,
sæpè mirabilem: causas occultas ne curiosè scrutemur,
aperitas probemus. Etsi enim videatur viro
numeranti annos ætatis cum seculi annis, plurimū
superfuisse ad vivendum, tamen luctuosa præsentis
vitæ facies, talis est, ut feliciorē prædicare cogamur,
qui piè vixit, beateq; moritur, quam qui diu-
tius videndo, multa non tantum videt, quæ videre,
sed & sentit, & patitur, quæ sentire, & pati nollit.
Sed alios & plures consolationis fontes aperient è
sacra scriptura, qui præcipuè hoc agunt. Nostri
officii fuerit Cives Academici, nostris partibus va-
care

care, & expectationi Nobilissimæ cognationis,
præcipuè tristissimæ viduæ de nobis conceptæ re-
spondere ac satisfacere. Faciemus autem si hora 3,
in Templo Jacobæo ad exsequias ornandas fre-
quentes conveniamus, id quod omnes & singulos,
quo par est studio rogatos, ac monitos volo

P. P. Rostochij 1638. 17. April. sub Sigillo

Rectoratus.

neris humani ferro & igni grass
 ma, & frequentissima in solitud
 vitæ necessitates alimenta neces
 tantum ut Harpyæ foedissimo c
 piunt, sed ne superflites deinceps
 vere possint in humaniter prohi
 igunt, colonos occidunt, celo
 ne pluat, si possent. Sed ad mo
 lectissimi viri obitu viduam co
 mnis consolationis fontem rog
 Spiritus sancti efficaciter con
 & cæteris largiri velit, quid
 cessu percipiunt; agnoscant illi
 videntiam, agnoscant voluntate
 sæpè mirabilem: causas occultas
 mur, apertas probemus. Etsi e
 numeranti annos ætatis cum sec
 superfuisset ad vivendum, tamen
 vitæ facies, talis est, ut feliciorem
 mus, qui piè vixit, beateq; morit
 tius videndo, multa non tantum
 sed & sentit, & patitur, quæ sent
 Sed alios & plures consolationis
 sacra scriptura, qui præcipue h
 officii fuerit Cives Academici, n

a cultissi
 gunt, ad
 unt non
 olata ra
 unde vi
 enta ab
 rdicturi,
 hoc di
 Deum o
 eratiã,
 & ipsi
 hoc dis
 Dei pro
 bonam,
 è scrut
 tur viro
 olurimū
 ræsentis
 e cogit
 qui diu
 e videre,
 i noller
 erient è
 Nostri
 bus va
 care

